

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Indul a tanév - Istennek terve van veled!

Még elevenen élnek bennem június utolsó napjai, amikor gyermekeim naponta jelezték, hogy hány nap van hátra az iskolából. Amilyen lassan érkezett el a nyári szünidő, olyan hirtelen rohantak el a pihenés napjai, és immár itt az ősz, megérkezett az iskolakezdés ideje.

Szülőként naponta láthatom, hogy milyen érzésekkel, vágyakkal és tervek-

kel készülnek a gyermekek az iskolai időszakra. Lelkipásztorként örömmel tapasztalom, hogy gyermekeink és fiataljaink egyre jobban látják életük célját és benne a tanulás helyét és jelentőségét.

Nagy igazságot írt le bölcs Salamon a Példabeszédek könyve 16:16-ban: *"Mennyivel jobb bölcsességet szerezni, mint aranyat, és értelmet szerezni, mint színezüstöt!"* Sokszor hallhatunk olyanról, hogy valaki anyagi javait rosszul fekteti be, vagy értékei, javai semmisülnek meg pillanatok alatt. Azonban azt tudhatjuk, hogy amit ismeret szintjén elsajátítottunk, azt senki nem veheti el tőlünk. Néhány évvel ezelőtt szövetségünk egyik gyülekezetében voltam szolgálni, ahol az egyik testvérnő elmondta, hogy számára az a legnagyobb öröm, hogy a gyülekezet fiataljai közül kivétel nélkül mindegyik egyetemen és főiskolán tanul. Nagy örömmre azt is hozzátette, hogy ő naponta imádkozik értük.

Nagyon fontos, hogy diákok és szülők egyaránt helyesen viszonyuljanak az iskolához. Meg kell látnunk azt, hogy gyermekeink és ifjaink számára milyen nagy lehetőséget rejt a tanulás. Azonban azt is észre kell vennünk, hogy változó világunkban, egyre több olyan helyzettel is szembe kell néznünk, hogy a diákok, amelyek között nehéz eligazodniuk és helyesen dönteniük. A szülőknél tehát mindig ott kell állniuk gyermekeik mögött, hogy amikor szükség van rájuk, akkor tudjanak tanácsot adni, segítséget nyújtani az élet sűrűjében való eligazodáshoz.

Vannak, aki felteszik a kérdést: fontos-e az iskola? A válasz természetesen: igen! Hiszen minél képzetesebbek vagyunk és minél több ismeret

szerzünk, Isten annál sokrétűbben tud bennünket felhasználni. Sokan megfogalmazták már, hogy a lustaság ostobaság. Valóban így van, hiszen az életben mindennek rendelt ideje van, és ha a tanulást valaki a rendelt időben elhanyagolja, később nagyon nehezen tudja pótolni mulasztását, ha egyáltalán sikerül neki azt megtenni.

Nagy kísértés azonban, hogy az egyre inkább pénz-orientált világunkban sokan csak azt nézik, hogy melyek azok a munkák amelyek a legjobban vannak elismerve anyagilag. Ha valaki csak ezt veszi figyelembe, könnyen csapdába eshet és későn ébred rá az ige üzenetének aktualitására. *"Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?"* Nagyszerű dolog az, amikor valaki azt tanulhatja, amit szeret és egy életen át azt a munkát végezheti, ami örömet jelent neki. A teljes "győzelem" azonban az, ha mindez az Isten akaratával is megegyező. Istennek terve van mindannyiunkkal! Terve van gyermekeinkkel és fiataljainkkal is, és ha ez

folytatás a 3. oldalon

2001. szeptember 11.

*Ó, büszke Babilon!
Egy-óránál jött el
szörnyű ítéleted!
Mérhetetlen pompa,
egy világ vagyona
és telke lett oda...
Tornyod szétrobbant és
a mélybe hullt vele
ezeknek reménye,
egy világvárosnak
messze földön híres,
büszke élessége.*

*Jajszó tört az égre.
Gyilkos indulatból
jött világod vége:
Halálba kényszerült
készületlen lelkek
pokolra szállása,
Jézus híveinek
szenvadás általi
elragadtatása,
névtelen hősöknek
füstben, porban fogant
földre születése.*

*Mindez egy óránál!
S a döbbenet csendje
után megtelt sorra
a templomok mélye.*

Oláh Lajosné

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8-9.
Egyedüllét - Faulkner Terézia
Tűzvész Kelownában
Gyülekezeti hírek
New York, Detroit
Bógár József ✠
Szeptember 11-re emlékezünk
Dr. Udvarnoki Béla: Isten
családja (5) - Róma 8.
Lapozgassuk a Bibliát! 100.

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: evhirkok7@msn.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street,
NEW YORK, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E.
Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
LINCOLN PARK MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave.,
CHICAGO, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St.,
Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szeptemberi számunkban aktuális és a változó napoktól független - örökérvényű igei üzeneteket tartalmazó írásokat találunk.

Kevés családot nem érint az iskola-kezdés. Gyülekezeteinkben imádsággal indítjuk őket életük újabb fázisába. Jól tesszük, ha mellettük állunk "menetközben" is. Annyi információ éri őket; s nem is biztos, hogy készen vannak egyikre-másikra. Kísérjük figyelemmel, imádsággal formálódásukat!

De még a felnőttek is tanulnak, ha máshol nem, a vasárnapi iskolán a gyülekezetben (nem csak a jó pap, holtig). Újságunk utolsó oldala a vasárnapi iskolai leckék helye. Ebben a hónapban az ITM Magyarországon és Erdélyben jónéhány éve használt anyagából vettük át a textuáriumot (amit a mindannyiunk által rendszeresen olvasott Áhitat is tartalmaz, Minden Korosztály Bibliaiskolája címmel) és a magyarázatokból is valamennyit. (A kiadó és a szerkesztő hozzájárulásával.) A változtatás kísérleti jellegű. Arra gondolt a szerkesztő, hogy amennyiben az óhazai testvéreink már elkészítették és rendszeresen használják is ezt az anyagot, talán mi is haszonnal alkalmazhatnánk gyülekezeteinkben. Egyébként is az Áhitat az egyetlen olyan kiadvány, amely a világban szétszórtan élő magyar baptisták figyelmét egészen egy irányba fordítja. Várom az olvasók észrevételeit ezzel a változtatással kapcsolatban is.

9-11 emléke még elevenen él bennünk. S talán velünk is marad mindvégig néhány fölismerés, amit akkor értettünk meg életünkről, társadalmunkról, az emberekről, Istenről. Egyre könnyebb megértenünk, hogy elmúlik minden. Az

Istennel való megbékélés szükségessége és sürgőssége is egyre világosabbá válik. Azt is egyre világosabban látja, aki akarja, hogy míg Istenről lehet nagyokat, szépeket és sokfélét mondani, Jézus Krisztus az egyetlen, aki elvezethet bennünket Hozzá, sőt, aki a megbékélés lehetőségét is magával hozza. Nincs más út, más név, más lehetőség, senkinek. A Steiner testvértől kapott cikk eredetileg a TWR magyar adásán hangzott el, írott formában is megrázó.

Udvarnoki testvér igemagyarázata a Róma 8-ról újabb és újabb kincseket hoz elénk. A mostani részletből nekem legjobban ez a gondolat tetszik: "Ha követjük a Lélek példáját, akkor mi is megtanulunk egymásért imádkozni. Az egymásért való ima a testvéri együttműködés próba köve. Nem csak könyörgünk, hanem hálát is adunk egymásért..." Nehezebb hálát adni? Talán nem. Mégis ritkán gyakoroljuk.

Kelownai testvéreink élték át talán a legnagyobb próbát az elmúlt hónapban. Viczián testvér írása megismerteti velünk e nehéz napokat és a gyülekezet hitét, az ott élő hívők segítőkészségét és a csodálatos szabadulás tényét. Ha még nem is múlt el teljesen a veszély, van okunk a hálára is, könyörgésre is.

Magam se gondoltam, hogy a Lapozgassuk a Bibliát egyszerű sorozatunk ilyen népszerű lesz, s hogy a századik feladathoz is elérkezünk. A lapozgatók száma nem csökken. Úgy látszik, hogy aki egyszer hozzáfog, újra és újra megpróbálkozik vele. Másrészt természetes is ez, hiszen a Bibliánkat nem a polcon tartjuk és nemcsak az imaházban olvassuk. Továbbra is várom leveleiket.

Szerk.

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ - NEW YORK - OKTÓBER 11-12

Szeretettel köszöntelek benneteket, és örömmel tudatom veletek, hogy ismét lehetőségünk lesz a találkozásra. Október 10 - 13 között a New Yorki gyülekezet ad otthont az őszi ifjúsági konferenciáknak. A konferencia témája: Céltudatos hívő élet. Az igei tanítások alkalmával választ kaphatunk arra, hogy mit jelent ez az élet különböző területein. Megvizsgálhatjuk azt, hogy egyéni, családi és gyülekezeti életünkben mennyire vagyunk céltudatosak.

Kérlek benneteket, hogy gyülekezeteként beszéljétek meg azt, hogy kik tudnak részt venni a konferencián, és

azt jelezzétek a vendéglátó gyülekezet felé. Minden ifjúság készüljön egy csoportjelenettel a konferencia témájából, kiválasztva az egyik területet.

Bízom benne, hogy nagy létszámban és nagy örömmel leszünk majd együtt nemsokára.

A találkozók alkalmával választásra is sor kerül majd. Kérlek benneteket imádkozzatok, és beszéljétek meg, hogy kik legyenek akik a jövőben vezessék az ifjúságot.

Életetekre és szolgálatotokra Isten gazdag áldását kívánom:

Dan László
az Ifjúsági Szövetség elnöke

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net
MABAVIT II. 101+ fénykép az interneten: <http://baptista.hu/evhirkok>

Indul a tanév ...

folytatás az 1. oldalról

Egyszer egyszer elhomályosodik előttük, segítsünk nekik újra eljutni a tisztánlátáshoz.

Összefoglalásként jó néhány dolgot magunk előtt látni. Az iskola minden gyermek és fiatal számára fontos. De nem mindenkinek vannak ugyanazok az adottságai. Isten minden embert másnak teremtett, a tanulási lehetőségeink is különbözőek. Istennek olykor más terve van velünk, mint ahogy mi gondolnánk. Egyikünk ügyes kezű és a praktikus dolgokat szereti. Másikunk inkább a sportot vagy a zenét kedveli. De vannak olyanok is, akiknek az értelmi képességei kiválóbbak a többiekénél, nekik különösen fontos, hogy ne tékozzák el képességeiket. Isten mindannyiunkat a maga helyén szeretne használni. Fontos, hogy fiataljaink és gyermekeink is megértsék - ha kell a mi segítségünkkel - hogy mi az, amiben Isten megajándékozta őket, és hogy adottságaikat használva mit tehetnek Isten ügyéért! Senki se próbáljon olyan dolgot erőltetni, amire nem képes, de legyen szorgalmas, és tegye meg vidám szívvel mindazt, amire Isten őt alkalmassá tette.

Induljunk Isten segítségével az új tanévben is, és higgyük el, hogy Ő mindenben segítségül lesz nekünk, szülőknek és gyermekeknek egyaránt. Kezdjük imádsággal ez új időszakot, és napról napra megtapasztaljuk majd az Ő segítségét!

Dan László

**Ha élet zengi be az iskolát,
Az élet is derűs iskola lesz.
S szent frigyüket így folytatják tovább.**

Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám víg üzeneted.

Tápláltad tovább bennem az erőt,
Szeretni az embert és küzdeni
S hűn állni meg Isten s ember előtt.
...

S én, vén diák, szívem fölemelem
S így üdvözlöm a mindig újakat:
Föl, föl, fiúk, csak semmi félelem.

Bár zord a harc, megéri a világ,
Ha az ember az marad, ami volt:
Nemes, küzdő, szabadlelkű diák.

Ady Endre: Üzenet
egykori iskolámba

100. LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Aki keres, talál

- Mert a ki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik.
- És adák néki az Ésaías próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyílt, ahol ez vala írva: Az Úrnak lelke van és rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliomot hirdessem...
- De ha onnan keresed meg az Urat, a te Istenedet, akkor is megtalálod, hogyha teljes szívedből és teljes lelkedből keresed őt.
- ... mert az Úr minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért. Hogyha őt kereséded, megtalálod; ha ellenben őt elhagyándod, ő is elhagy téged mindörökké.
- Megkerestem az Urat és meghallgatott engem, és minden félelmemből kimentett engem.
- Aki jóra igyekezik, jóakaratot szerez: a ki pedig gonoszt keres, ő magára jó az.
- És monda Hilkia, a főpap, Sáfánnak, az íródeáknak: Megtaláltam a törvénykönyvet az Úr házában. És Hilkia oda adta a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el azt.

- Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van.
- Megkeresni hagytam magamat azoktól, akik nem is kérdezték; megtaláltam magamat azokkal, a kik nem is kerestek.
- És kerestek engem és megtaláltak, mert teljes szívetekből kerestek engem.
- Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt.
- És haza menvén, egybehívja barátait és szomszédait, mondván nékik: Örvendezetek én velem, mert megtaláltam az én juhomat, amely elveszett vala.
- Vigadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt, és feltámadott; és elveszett, és megtaláltatott.

A megfejtéseket november végéig várja a szerkesztő.

Megfejtés - június - Taníts imádkozni!

1. Jak 4:3; 2. Ézs 1:15; 3. Jób 27:8,9,10; 4. Mt 6:7; 5. Jn 4:24; 6. 1Thes 5:17; 7. Kl 4:2; 8. Mk 11:24; 9. Jn 14:13; 10. Zsid 4:16; 11. Zsid 10:22; 12. Mk 11:25; 13. Csel 1:14; 14. Jer 29:13.

Megtalálták: Mezei Ilona, dr. Haraszi Sándorné, Jakab Magda, Csompó And-

rás, Gerstner Károly, Szász Géza, Mikló János, Banás Lajos, Juhász Sándor (USA), Podobni Erzsike, Kuti József és Jenei Miklós (Kanada), Nagy Zoltánné, Mikes József, Hufnágel Zsolt, dr. Varga Lászlóné, Jámbor Ferencné, id. Gutti Miklós (Magyarország), Tóth Rozália, Vékás Benjámin (Románia)

A nevem Báka István, másod éves teológus vagyok a Baptista Teológia Akadémián, Budapesten. Miért is Budapest? Mert Isten ide hívott. Régen meghallottam már a hívást, de nem éreztem magam alkalmasnak. Végül engedtem Istennek és a múlt év szeptemberében megérkeztem Magyarországra.

(Egyébként a Torontói Gyülekezet tagja vagyok, szüleimmel együtt Torontó környékén élünk. A nyári szünetben hazajöttem és részt vettem a Rámai Ifjúsági táborozáson és a Közgyűlésen is. A napokban készülök vissza Budapestre.)

A kezdetben nehéz volt, de lassan megismertem az ottani szokásokat. Az első évben a Váci Baptista Gyülekezetbe voltam beosztva gyakorlati szolgálatra. A váci testvérek szeretettel fogadtak, amiért mindig hálás leszek.

Szeretem a teológiát, nagyon jól érzem ott magam, egészen családis a hangulat. Amikor Isten megszólított, de sok idő telt el, mire válaszoltam neki! Nem volt egészen könnyű, és tudom, hogy lesznek még nehezebb napok, de Istenem velem lesz. Kérem a testvéreket, hogy imádkozzanak azokért, akik tanulnak a teológián. Imádkozzanak a tanárokért is, hogy Isten vezesse az életüket, hogy fel tudják készíteni a szolgálatra a fiatalokat, és hogy Isten bölcsessége támogassa őket.

Együttal szeretném megköszönni az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek a támogatást, amiben részesítenek. Thank you from the bottom of my heart. Kívánom Isten áldását minden testvér életére. Jó az Úr, örökké tart az Ő hűsége!

Ifj. Báka István

CSEND-PROGRAM

Elhallgatni és meghallgatni,
mások szelíd szavára adni,
tanácsot az Igéből kapni,
Isten-csendjében megmaradni.

Füle Lajos

Áprily Lajos

LASSÚ SZÁRNYON

*Uram, a két szárnyam nehéz,
hozzád emelkedni ma nem mer.
Ne bilincselj meg és ne bánts
nagy súlyoddal, a félelemmel.*

*Te nagy völgyedben ne legyek
énekre béna, hitre gyáva.
Úgy kapaszkodjam, Kéz, beléd,
mint kicsi koromban anyámba.*

*Hívott erőseid dalos
lakomáján mindig ne késsem.
Kaputól ne térítsen el
utat vesztő szédülésem.*

*Viharszeles mélyed felett
meredeked bízva járjam,
sziklafalon hajnalmadár,
örömpiros legyen a szárnyam.*

*És hogyha mégis hullanék
sugaradban vagy sűrű hóban,
sohasem látott arcodat
láthassam egyszer, zuhanóban.*

VALÓBAN ?

*„Milyen felemás érzések közt élünk,
milyen sokféle vonzások között,
pedig zuhanunk, mint a kő
egyenesen és egyértelműen.”*

Pilinszky János „Milyen felemás” című verse körkép a mi korunkról. Íme, egy szomorú példa:

Amikor New Hampshire anglikánusai azt követelték egyházuktól, hogy szerezett papjukat püspökké avassák, a dél-afrikai Desmond Tutu „fölszemes csetepaténak” bélyegezte püspöktársai vitáját. Miről is folyt a vita Minneapolisban? Arról, hogy püspökké avatható-e a homoszexualitásával büszkélkedő Gene Robinson.

Amikor érzések és vonzások között vívódunk – valójában: zuhanunk.

Mi mást tehetnénk?

*„Hányféle szegyen és képzelt dicsőség
hálójában evickélünk, pedig
napra kellene teregetnünk
mindazt, mi rejteni való.”*

Míg magunk is a hálóban evickélünk, aligha leszünk halászhok. Ami tegnap tabu volt, az mára sokak szégyene, vagy éppen dicsősége lett. A világosságra, Ige-fénybe kell tartanunk minden „rejténi valót”.

Valójában az történt, hogy az idők során a „hálóba” került valami, amit az öskeresztyén gyülekezet a „napon” tartott. „Ne tévelyegjétek: sem paráznák, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, sem tolvajok, sem nyerészkedők, sem részegesek, sem rágalmozók, sem harácsolók

nem fogják örökölni Isten országát. Pedig ilyenek voltak körületek némelyek: de megmosattatok, megszentelődtek, és meg is igazultatok az Úr Jézus Krisztus nevében és a mi Istenünk Lelke által” (1Kor 6,9-11).

Novák József

EGYEDÜLLÉT

Társaslények vagyunk: éppen ezért, az embertársainktól való elszakadást nehezen tudjuk elviselni. Azonban az egyedüllét érzése akkor is reánk nehezíthet, ha embertömeg vesz körül, de figyelmen kívül hagynak bennünket. Ezért panaszkodott a zsoltáriró is így, amikor az elhagyatottság érzése erőt vett rajta: „...várok vala részvétre, de hiába, vigasztalókra, de nem találék”. Az egyedüllét csak akkor lehet áldás, ha az Isten keresésére kényszerít bennünket.

Embermilliók rohannak körülöttünk és keresnek valamit, ami megnyugtathatná őket: de amíg csak „valamit” keresnek és nem „valakit”, nem lehetnek megelégedve. Részvétre várunk mindnyájan, amikor az élet gondoljai reánk nehezíthetnek: de éppen úgy részvétre várnak mások is tőlünk. Ha mi sem találtuk meg Istent előzőleg, a „panaszodók” hamar kimerítik türelmünket, mert nincsen szívünkben részvét irántuk.

Az egyedüllét érzése – és valóságos terhe – reá nehezíthet nemcsak az öregekre, hanem a fiatalokra is: nemcsak a szegényekre, hanem a gazdagokra is. Az idős emberek részére reménytelenné válik a jövő, ha erőtlenségükben nincsen, akire támaszkodjanak. Egy kis figyelmességet irántuk nagy segítség még akkor is, ha gondoljaikról nem is szabadítja meg őket. A zsidókhoz írt levél írója Istenre utalva mondja: „Nem hagylak el, sem el nem távoztam tőled!” Az emberek is tesznek ilyen ígéretet, de csak Isten teljesítheti minden ígéretét. Isten felhasználhat embereket is a segélynyújtásra, de Ő önmagát ajánlja fel, amikor ezt igéri: „Nem hagylak el!” A „jóakarátú” emberek holnap már maguk is a mások segítségére szorulhatnak. Ő önzetlenül ajánl fel mindent, és minden szükségünket kielégítheti.

A legtöbb, amit Isten tehetett értünk, hogy Fiát áldozta fel értünk. Aki megszabadíthat bennünket az elhagyatottság érzésétől. Felőle mondta Ésaías próféta: „És ő megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg”. Megért bennünket, mert mint ember szenvedett és az Ő életében is volt fájdalmas pillanat, amikor így kiáltott fel: „*En Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?*” Amikor az elhagyatottság érzése nehezített rá, Istent, akit mindig Atyjának nevezett, most Istenének szólítja. Most

Isten az ő számára is ítélőbíró, aki Fiában megítéli a világ bűneit. Csoda-e, ha „*a nap elsötétül?*”? De amikor engedelmesége által győzedelmeskedett, ismét Atyjának szólítja Istent: „*És kiáltván Jézus nagy szóval monda: Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet. És ezeket mondván, meghala.*” Helyreállt a kapcsolat Fiú és Atya között.

A megpróbáltatások idején mindenek előtt emberekhez szoktunk fordulni segítségért. Ezért vesz rajtunk erőt a félelem, ha nincsen, akivel gondjainkat megoszthatjuk. De az emberekben való bizalom megcsal, mert a felebaráti szeretet is igen hamar kihűl. Ezért mondta a zsoltáriró: „*Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem. Csak ő az én köziklám és szabadítóm: ő az én oltalmam, azért nem rendülök meg.*” Az Isten és Krisztus szeretetét nem korlátozza önző érdek, ezért mondhatta az Úr Jézus: „*Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok néktek.*” Ha ez nem így volna, hogyan mondhatta volna az Úr Jézus a következőket? „*Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Megnyugtató részemre, hogy ha Ő az egész világot szeretete, akkor engem is. Pál apostol ezt így foglalja egybe: „*Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.*”

Ha Krisztus barátaitvá fogadott, akkor már nem vagyunk és nem leszünk többé elhagyottak. De ha a Krisztus barátai vagyunk, mások se érezhetik magukat elhagyottaknak a mi közelünkben, mert amint ő felkarolt bennünket, az Ő példáját követve ugyanúgy karoljuk mi is fel az elhagyottakat.

Isten felkínálja nekünk a vele való közösség lehetőségét. Ő mondja Ésaías próféta által: „*Ne félj, mert én veled vagyok: ne csüggedj, mert én vagyok Istened: megerősítelek, sőt megsegítelek és igazságom jobbjával támogatlak.*” Vágyakozunk az emberek barátsága után, de sok csalódás fog bennünket érni, ha emberektől várjuk el az ilyen ígérek betartását: „*Nem hagylak el, sem el nem távoztam tőled!*” Ezt az ígéretet is csak Krisztus tehet: „*En ti veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig!*” Az emberekre még az életünk végéig se támaszkodhatunk, nemhogy a világ végéig. Ha a Krisztus ígéretét elfogadjuk, eloszlik szíveinkből a kétség és az egyedüllétből való félelem győtrő érzése, és meggyőződünk, hogy valóban velünk van mindennap és a napnak minden órájában.

Faulkner Károlyné, Szeretethíd az óceánon, Budapest 1994. 45k o.

TÜZVÉSZ KELÓWNÁBAN (B.C. CANADA)

2003. augusztus 16-án, szombat hajnali 4 órakor egyetlen felhő vonult át Kelowna egén. Jó reménységgel töltött el minket, mert több, mint két hónap óta nem kapott esőt a város, a hőség pedig 35 C fok körül volt. De csak egy nagy villámlás töltötte el a sötét eget, és felgyújtott egy fát a hegytetőn. Ezzel indult el a később nagy félelmet és kárt előidéző tűz.

Kezdetben senki sem gondolt arra, hogy milyen veszedelmet fog jelenteni, de egy héttel később szinte teljesen körbevette a tűz a völgyben levő várost. Annyira elhatalmasodott, hogy a város harmadrészét ki kellett üríteni, és ez azt jelentette, hogy 36 ezer ember menekülni volt kénytelen otthonából. Az egyre növekedő veszedelem leküzdésére a környezetből 450 tűzoltó és 600 katona érkezett. A tűz oltásába bekapcsolódott még 18 helikopter, 8 repülőgép, valamint 50 tűzoltó autó, amelyek állandóan hordták a vizet földön és levegőben. Négy napon keresztül nem láttuk a kék eget, sem a napot, mert akkora füstfelhő takarta el előlünk. Végül kitisztult a légkör, de akkor nagy szél kerekedett, amely csak mégjobban felszította a tüzet. 60 km-es sebességgel száguldott.

Egy tűzoltó - 26 év óta áll a szolgálatban - úgy nyilatkozott, hogy életében még ilyen veszedelmes gyors tüzet nem látott, mert a szél hatására, szinte 100 métert is elért a sebessége percenként. Azt gondolta, hogy gyújtózsínór viszi a tüzet a száraz avaron. Sajnos ezen az éjszakán - aug. 22. - összesen 203 ház égett le porig. Összesen 20 ezer hektár terület lett a tűz martaléka.

A szakemberek és az önkéntesek a gépekkel összefogva próbálták megállítani a tüzet, de addigra már három oldalról is körül vette a várost, mert délen kezdődött, azután kelet felé húzódott, majd pedig északnak fordult. A nagy baj mellett még tetőzött a rémület, mert szombat délután - aug. 23. - egy spontán tűz indult el a város nyugati oldalán. De ezt a tűzoltók észrevették, és nagy erőket összpontosítva három óra alatt eloltották a kezdődő újabb tüzet.

Augusztus 23-án, szombaton nem lehetett ráismerni Kelowna útjaira, mert nemcsak a füst lepte el a várost, hanem a hamu is, meg a fák üszkös kérge, amit lehordott a szél a hegyről. Mindnyájan rémülten figyeltük, hogy mit fog eredményezni mindez, mert fölkeszítették bennünket arra, hogy további veszély várható, és legyen kész mindenki az evakuálásra. De hova? - volt a nagy kérdés, mert a város legnagyobb temploma, a Trinity Baptist Church már zsúfolt volt a menekültekkel, kétezer ember volt ott elhelyezve. Teljes ellátást készítettek számukra, valamint éjszakai szállást

adtak. A város sportcsarnokai is fogadták a menekülteket, elszállásolást biztosítva.

A város templomai, imaházai éjjelnappal nyitva voltak azoknak, akik lelki békességet kerestek, vagy pedig könyörögtek Istenhez a veszély megállításáért és esőért. A veszély közepette áhítat töltötte el gyülekezetünket - aug. 24. - mert a bátorító igék mellett imádságok hangzottak. Hisszük, nem hiába!

Nagyon jól eső érzés volt, hogy Herjeczki Géza és Novák József lelkipásztor testvérek felhívtak gyülekezetük nevében, ezenkívül régi otthonunkból, Torontóból többen, barátaink, testvéreink Kanada és az USA különböző városaiból, hogy nemcsak beszámolót kapjanak, hanem ígéretet tettek, hogy imádságaikban gondolnak reánk, és főképpen aug. 24-én, vasárnap. Köszönet e szeretetért, az aggodásért és az imádságokért!

Két hét óta küzd már a nagyszámú tűzoltóság és katonaság, hogy eloltsák a további veszélyeket tartogató tüzet, de igazán egy eső tudna segíteni. Rendkívül nagy erőfeszítéseket tettek tűzoltók, katonák, rendőrök, önkéntes munkások, hogy mentsék a menthetőt. Emberéletben eddig nem történt veszteség. A város tele van köszönő és elismerő plakátokkal - Thank you Firefighters - akik ennyi áldozatot hoztak értünk. Volt három tűzoltó, akik elvesztették otthonukat a lángokban, ennek ellenére nem hagyták abba mentő munkájukat, hanem tovább fáradoztak. Mi is csak annyit tudunk mondani: Köszönet!

Viszont Kelowna népének nagy tanítás, hogy az emberek lássák meg, melyek azok a dolgok, amelyek értékesek, és melyek azok, amelyek elmúlnak, méghozzá rövid idő alatt. "Mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók." (2Kor 4:18) A jövő fogja megmutatni, hogy mennyire tud az ember változtatni gondolkodásán és lelki beállítottságán.

E nagy tragédia bizonyosság volt arra nézve, hogy sokakban van könyörülő szív, mert megnyitották házukat, hogy befogadjanak barátokat, ismerősöket, és asztalukhoz ültették őket. Megnyitották erszényüket, hogy segítséget nyújtsanak a nagy veszteséget ért családoknak, mert végülis 250 otthon lett a tűz martaléka. De még nincs vége! Viszont vannak samaritánusok, akik tudnak áldozatot vállalni bajba jutott embertársukért.

Figyelmeztetés arra nézve is, hogy keressétek először Isten országát, amíg nem késő. Voltak, akik a tűz kitörése után akarták biztosítani házukat, a berendezéseket. De már késő volt, nem fogadták el a kérést.

Biztosítani Jézus Krisztusban örök életünket, üdvösségünket, ma még nem késő. Kelownaiak és testvérek, tegyük

meg időben. A tűz pedig megpróbáltatás végett támadt, de legyen hála Istennek, aki megtartott, megóvott minket. (IPét 4:12)

Dr. Viczián János

Miután meglaptam e cikket, újra felhívtam Viczián testvért a legfrissebb információkért. Elmondta, hogy vasárnap, augusztus 31-én egy soron kívüli hálaadónapot tartanak majd, hiszen a gyülekezetből tíz családnak kellett kiköltözni otthonából, de később mind a tíz család visszatérhetett, egyikőjük háza sem égett le. Az Úr meghall imát, jóvalta ez, nem érdem. Hála érte. A veszély azonban még teljesen nem múlt el -- tette még hozzá Viczián testvér.

A JÓ PÁSZTOR

A 23. Zsoltár alapján

AZ ÚR AZ ÉN PÁSZTOROM,

Ilyen a mi kapcsolatunk.

NEM SZÜKÖLKÖDÖM.

Mert Ő visel gondot rólam.

FÜVES LEGELÖKÖN NYUGTAT ENGEM

Itt pihenek meg.

ÉS CSENDES VIZEKHEZ TERELGET ENGEM

Ekkor van a felüdülésem.

LELKEMET MEGVIDÁMÍTA

Meggyógyít minden bajomból.

AZ IGAZSÁG ÖSVÉNYEIN VEZET ENGEM

Utat mutat, hogy el ne tévedjek.

AZ Ő NEVÉÉRT.

Ez a szándékom.

MÉG HA A HALÁL ÁRNYÉKÁNAK VÖLGYÉBEN JÁROK IS

Ez a próbák ideje.

NEM FÉLEK A GONOSZTÓL -

Ugyanis védelmed alatt vagyok.

MERT TE VELEM VAGY,

Hűségére mindig számíthatok.

A TE VESSZŐD ÉS BOTOD, AZOK VIGASZTALNAK ENGEM.

Így nevelget naponként.

ASZTALT TERÍTESZ NÉKEM AZ ÉN ELLENSÉGEIM ELŐTT,

Ez a reménységem.

ELÁRASZTOD FEJEM OLAJJAL,

Ez a felkenetésem.

CSORDULTIG VAN A POHARAM.

Így lesz bővülő az életem.

BIZONYÁRA JÓSÁGOD ÉS KEGYELMED KÖVETNEK ENGEM ÉLETEM MINDEN NAPJÁN,

Micsoda áldás ez földi életemben.

ÉS AZ ÚR HÁZÁBAN LAKOZOM

Ez a biztonságom.

HOSSZÚ IDEIG.

Ez az örök életem, üdvösségem.

Fordította Dr. Cserepka Margit

GYÜLEKEZETI HÍREK

NEW YORK

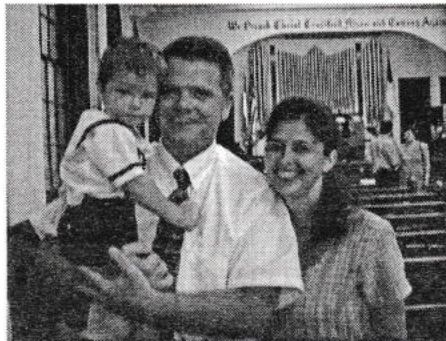
Igaz, ugyan, hogy létszámunk egy kicsit megcsappant és szívünkben még gyógyulóban van a seb, de a mi áldott Orvosunk naponként gyógyítgat és érezzük, mind közelebb kerülünk Hozzá. Nem csak a szenvedések, szomorúságok, hanem az örömek által is.

A nyári hónapok a szabadságok hónapjai is, így általában is kevesebben vagyunk. De Isten különösen gondoskodott rólunk, itthon maradtokról, hogy áldásban részesüljünk vendégeink által is. Mielőtt felsorolnám vendégeinket, egy szomorú hírt kell megemlítenem, amely mindannyiunkat megrendített. *Dr. Forgács Péter* testvérünk veszítette el szüleit. Még ez év elején alkalmuk volt meglátogatni fiukat és gyülekezetünket, és alighogy hazaértek egy autó halálra gázolta őket Magyarországon. Urunk vigasztalását és további gondviselését kívánjuk részére.

Júliusban *Dóczi Bálint*, a *Szentpéteri* (Szlovákia) gyülekezet lelkipásztora volt vendégünk néhány napra. Ez idő alatt több ízben is szolgált, úrvacsora alkalmával is.

Úrvacsora ⬆ Pardi Félix és családja

A hónap végén *Pardi Félix* és családja látogatott meg bennünket. Félix rövid biznyságtévésben köszöntötte a gyülekezetet, kifejezve köszönetét és háláját a Szövetség anyagi és imában való támogatásáért is. Ő egyébként az *Észak Karolinai, Wake Forest*-ben végzi teológiai tanulmányait.

Augusztus 3-án egy *Azerbadzsáni* csoport volt vendégünk lelkipásztoruk és családja kíséretében. Ők is énekel, biznyságtévessel szolgáltak.

Azerbadzsáni vendégeink

A New York-i gyülekezet legfrissebb fényképe, amit augusztus 17-én készítettünk a haza költöző *Máris Ferenc* testvérekkel a közepén.

Máris Ferenc és *Zsuzsika* az augusztus 24-i közös ebéd előtt.
A tortán: Isten áldjon, míg viszont látunk!

Augusztus 10-én egy hétagú *fiatalokból álló csoport* szolgált énekekkel, biznyságtévessel úgy délelőtt, mint délután, köztük *Nemeshegyi Dávid* (4. éves teológus Budapestről) menyasszonyával és nővérével, valamint *Papp Barnabás* (2. éves teológus). Ők az egyetem keretében New Jersey-ben végeztek szolgálatot a mozgássérültek táborában.

Augusztus 24-én búcsúztunk *Máris Ferenc* és *Zsuzsika* testvéreinktől, akik hazaköltöznek Besztercére (Románia). Ebből az alkalomból közös ebédünk is volt és többek között ajándékba kapták gyülekezetünk legfrissebb fényképét, melyet egy héttel azelőtt készítettünk erre a célra vendégeinkkel, látogatóinkkal együtt. Kívánjuk a jó Isten szeretetét, vezetését további útjukra,

életükre a viszontlátás reményében.

Hálások vagyunk Istennek minden alkalomért, amit az Ő házában tölthetünk! Hálások vagyunk az Ő munkáért, amit közöttünk végez, sokféle formában.

Legyünk hűségesek Hozzá, egymáshoz, az Ő házához és végezzük a ránk bízott munkát szeretetben, békességben, míg eljön értünk!

Erdei Gabriella

DETROIT

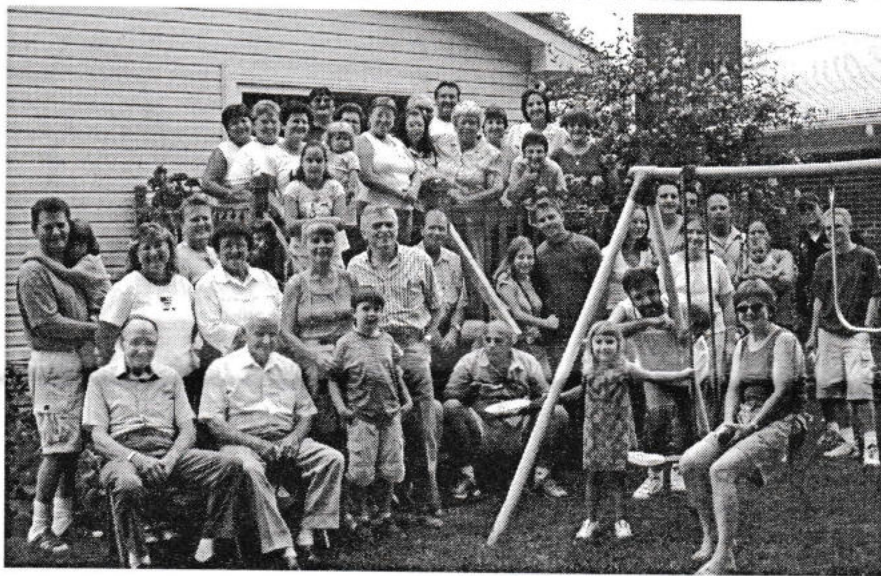
Nyári gyülekezeti alkalmaink közül idézek föl néhányat ezeken a sorokon. Június 1-én **gyülekezeti pikniket** tartottunk **Mikó Tiboréknál**. A délelőtti istentisztelet után mindannyian Mikó testvérék felé vettük az irányt. Együtt ebédeltünk, s azután **Herjeczki** testvér a nem régen graduált **Mikó Istvánt** köszöntötte, aki mérnöki diplomát szerzett. István az ősszel kezdi meg teológiai tanulmányait - amihez az Úr áldását kívánjuk! **Mikó Bélát és Ibolyát** a 30 éves házassági évfordulójuk alkalmából köszöntöttük. A képen látható testvérek mindegyike valamilyen jeles eseményhez érkezett - énekkel köszöntöttük őket. A délutáni istentiszteletünket is itt tartottuk meg, jónéhány vendég jelenlétében.

Július végén **Dócze Bálint**, **Szentpéteri** lelkipásztor volt a vendégünk néhány napig. Testvérünk a szerda esti istentiszteleten igehirdetéssel szolgált, majd beszámolót kértünk tőle a szlovákiai magyar misszióról, melyhez képeket vetítettünk. Örömmel támogattuk mi is azt a misszió munkát, amit testvéreink a Felvidéken végeznek.

Augusztus első szombatján **Fűr Naómi graduálási partiján** vettünk részt. Örültünk az örülőkkel, gratulálunk **Naóminak**, kívánva, hogy az Úr vezesse őt élete mostani fordulópontján és további tanulmányai során. **Herjeczki** testvér néhány igei gondolata után **id. Fűr** testvér, a nagypapa mondott hálaadó imádságot. A csoportkép egy kiadós ebéd után készült **Béláéknál**.

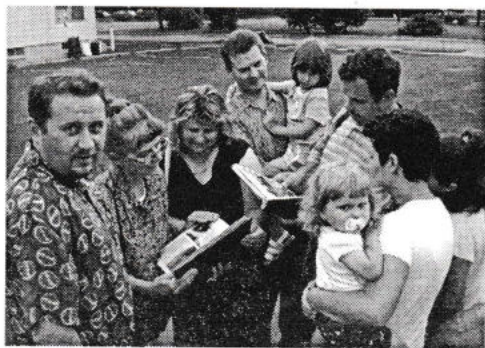
Sokan hazalátogattak a nyáron, s örömmel nézegettük a fényképeket - ezúttal a parkolóban **Bancsov Barna** képeit.

Mostanában többet **énekelünk**. Az utolsó fényképen a fiatalok énekelnek: **Enikő, Eunika, Krisztina, Ákos és Anna. HG**

Kortársak találkozója Ippon

Kortársak és családjaik népes csoportja találkozott Ippon július 5-én a Máté családnál. Az ünnepre az adott alkalmat, hogy **Máté Bálint** családjával együtt hazalátogatott **Chicagoból** és megszervezte a találkozást azokkal, akikkel távozásra előtt együtt szolgált a gyülekezetben, énekkarban, fűvös- és pengetőszenekarban. Az Úr előtt hálaadással emlegettük fel a múltat és reménnyel tekintettünk a jövőbe. ... Az Úr áldása legyen az öregedő és a felnövő nemzedéken egyaránt! **(Borzási István)**

PSALM 23

We never know how much of our influence and teaching has on other people.

I received a letter from a 55 year old lady who stated that she went back in memory to when "Uncle Ernie made me learn the 23rd Psalm in our Sunday's school class so many years ago. I have never forgotten it. Thank you for encouraging me and our whole class to do so. It has meant much to me for many years."

Here is the meditation on the 23rd Psalm.

Ernest J. Kish

The Lord is my shepherd

That's Relationship
I shall not want
 That's Supply
He maketh me to lie-down in green pastures
 That's Rest
He leadeth me beside the still waters
 That's Refreshment
He restoreth my soul
 That's Healing
He leadeth me in the paths of righteousness
 That's Guidance
For Hie namesake
 That's Purpose
Yea, though I walk through the valley of the shadow of death
 That's Testing
I will fear no evil
 That's Protection
For thou art with me
 That's Faithfulness
Thy rod and Thy staff, they comfort me
 That's Discipline
Thou preparest a table before me in the presence of my enemies
 That's Hope
Thou annointest my head with oil
 That's Consecration
My cup runneth over
 That's Abundance
Surely, goodness and mercy shall follow me all the days of my life
 That's Blessing
And I will dwell in the house of the Lord
 That's Security
Forever
 That's Eternity.

Making a will? Don't forget about the Convention, our Hungarian mission.

VHF Bible Verses That Changed the World

"Do to others as you would have them do to you" Luke 6:31

Pennies from Heaven (J. C. Penney 1875-1971)

The *Golden Rule* has changed the world many times over, but J.C. Penney, the chain-store tycoon, made it the motto of his business. John Brooks, a writer for *The New Yorker*, characterized Penney in a tongue-in-cheek fashion. "If a novelist had invented him, the resulting character would surely have been ridiculed by critics as too typecast, too broadly drawn for belief. Even his name was too good to be true: J.C. (Jesus Christ?) Penney - the meeting of religion and money."

Born in Missouri, Penney made money as a boy by raising pigs and watermelons. Later he ran a butcher shop, but the business failed because he wouldn't deal with hotels that served liquor. He went out to Kemmerer, Wyoming, and worked at a dry goods store, buying a one-third interest in the store in 1902. This store developed into a chain of what he called the "Golden Rule Stores".

In 1908 Penney operated four stores; by 1911 the number had jumped to twenty-two, and by 1916 there were 127 stores. One key element in Penney's success was that he made store managers partners in the business. In 1931 Penney wrote his autobiography and called it *The Man with a Thousand Partners*, because by that time he had one thousand J.C. Penney Golden Rule Stores, and each manager had a share in the company.

Penney became a multimillionaire before he was fifty years old. Not only did he control his one thousand Golden Rule Stores, but he also ran corporations and was the head of a large bank in Miami. He was known for his "Penney Principles," five simple statements that amplified the Golden Rule and expressed his desire to serve the public honestly.

But as the Great Depression struck, the real estate boom collapsed in southern Florida. At first Penney thought it was only a temporary recession, and so he poured more money into his Miami bank. His charities and foundations were also suffering, so Penney shored these up by selling some of the stock of his company. But when the Miami bank was forced to close, J.C. Penney lost millions, and so did other investors. Now the public began to doubt his golden Rule philosophy; some even attacked Penney's character, calling him a hypocrite and a fraud that only used the Golden Rule to attract busi-

ness. Penney said later, "It was the first time the honor of any of my dealings had been questioned."

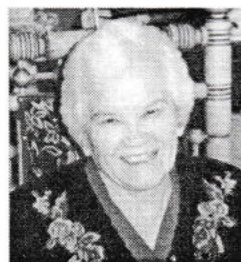
Everything he had worked so hard for was unraveling. He went to the hospital for what doctors called emotional distress. He worried whether he would have enough money to pay the hospital bills if he survived. He even went so far as to write farewell notes to his wife and children because in his depression he expected to die before morning.

But in the morning he heard singing in the hospital halls. A Christian group was singing a gospel song: "*Be not dismayed whate'er betide, God will take care of you, 'Lord, of myself I can do nothing. Will you take care of me?*"

God did. After hitting that low point, Penney spent more time reading his Bible, more time depending on the Lord, and less time depending on his own abilities. And the J.C. Penney chain of stores grew back stronger than ever, still following the Golden Rule.

Later in life, when the chain had become the country's fifth largest merchandising operation, with annual sales in the billions, Penney said, "*the company's success is due to the application of the Golden Rule to every individual, to the public, and to all of our activities.*"

/PENY/

Helen Monus

1914-2003

Helen was born on May 7, 1914 in the town of Kiskörös in Hungary. She was the youngest of three children born to Maria and Stephen Szabo, who owned a vineyard. Her brother Paul died on the front in the second World War in Hungary.

The Szabo family emigrated to Canada in 1925 and settled in Kipling, Saskatchewan. After four winters in Saskatchewan they moved to Toronto in 1929. Here they were early members of the Hungarian Baptist church, that is flourishing to this day. In 1931 her parents returned to Hungary while Helen and her brother Steve remained in Canada.

Helen met Fred Monus from Saskatchewan in the Toronto Hungarian Baptist church and got married in 1941. They were happily married for over 62

years. They had one child, Susan. Shortly after Susan's birth, Fred and Helen joined with Helen's brother Steve and his wife Esther and bought a farm in Burlington, Ontario. For the next 20 years this was Helen's home. In 1967 the farm was sold. In the next 14 years Fred and Helen worked on a succession of estates as domestic help. In 1981 they retired and bought a home in Orangeville and again in Fergus. Helen loved cooking. She was loving and affectionate, devoted to Fred, to his happiness and well-being. Her greatest joy was to host family and friends.

Helen loved the Lord and the community of His people. She had a deep and abiding faith in God's love and the power of prayer. She faithfully and generously supported the churches they attended and she had a great interest in supporting foreign missions. They loved to attend the Rama Hungarian Baptist Camp conferences for many years. Reading worthwhile books was a passion she maintained until nearly the end. She especially enjoyed Christian biographies and books about Biblical prophecy.

She is survived by her husband Fred, her daughter Susan Barber, her son-in-law John Barber, her grandsons Daniel and Andrew, her daughter-in-law Rosalia and her greatgrandson, Samuel, as well as her niece Ella Marosi (nee Szabo), and her nephew Istvan Szabo in Hungary.

Ella Marosi

Joseph Bogar

1917 - 2003

The Rev. Joseph Bogar died August 20, 2003, at the age of 86. A funeral service was held August 23 at First Baptist Church of Dearborn with Dr. Paul Little officiating. Pastors from two other American Baptist churches which Rev. Bogar served also took part in the service: Dr. Geza Herjeczki of First Hungarian Baptist Church in Lincoln Park and Rev. Roger Dahlen of Bethel Baptist Church in Southgate. Please remember Rev. Bogar's wife, Olga, and his sons, Tim and Tom in prayer.

(E-Link, American Baptist Churches)

Born: February 21, 1917 in Saskatchewan, Canada. Grew up in Welland, Ontario.

Attended Bucknell University, Lewisburg, PA, McMaster University, Hamilton, Ontario, and The International Baptist Seminary, East Orange, New Jersey

Studied Geriatrics and Retirement Home Management at the University of Michigan, Ann Arbor, MI.

Died: August 20, 2003

Churches Served: *First Hungarian Baptist Church of Welland, Ontario* (2 years while attending school); *First Hungarian Baptist Church of Toronto, Ontario* (6 years while attending school) Ordained by the Toronto Church; *First Hungarian Baptist Church of Detroit* (7 years); *Bethel Baptist Church, Southgate, MI* (13 years); Assistant Administrator - *Detroit Baptist Manor* (7 years); *Hungarian Reformed Church of Windsor, Ontario* (Interim - 6 years). Served as President and in other capacities with the *Hungarian Baptist Convention*.

At his funeral service on August 23, Rev. Herjeczki, speaking on behalf of the presidium of the Convention, shared the following with the congregation:

The Reverend Joseph Bogar was more than a previous pastor of my church, the First Hungarian Baptist Church of Detroit. He was a well trained and accepted Hungarian pastor in the mission field of North America. He was the pastor of several Hungarian Baptist Churches in Canada and here in the States. He was active in the Hungarian Convention, and held several positions in our mission structure.

Even after he decided to accept the call of an English speaking church to serve as its pastor, some forty years ago, and even after his retirement he maintained his Hungarian connections and served in the Hungarian Convention wherever he could. He was instrumental at the start of the Hungarian Baptist Church in Chicago. He substituted a lot in Cleveland, here in Detroit and later in Lincoln Park.

We are thankful to God for giving us Reverend Bogar to serve in our Hungarian communities and churches. We ask the Lord to give strength to his wife, *Olga Bogar* and to comfort her and also the extended family. We will keep the memory of the Rev. Bogar in our hearts.

Bógár József 1917 - 2003

Bógár József nyugalmazott lelkipásztor testvér 86 éves korában, hosszú szolgáló élet és rövid szenvedés után augusztus 20-án magához hívta Urunk. Temetésére augusztus 23-án a First Baptist Church of Dearborn templomában tartott gyász-istentisztelet után került sor. Bógár testvérék az utóbbi évtizedekben ebbe a gyülekezetbe tartoztak.

Dr. Paul J. Little helyi lelkipásztor mellett szolgált még Rev. Roger Dahlen, Bethel Baptist Church és Herjeczki Géza lp., akit többen elkísértek a Lincoln Parki (Detroiti) gyülekezetből, amelyiknek Bógár testvér 1951-58-ig pásztor volt. Herjeczki testvér az Észak-Amerikai

Magyar Baptista Szövetség elnöksége nevében is kifejezésre juttatta Bógár testvér élete és szolgálata iránti tiszteletünket. Elköltözött testvérünk több magyar gyülekezet lelkipásztora volt (Welland, Torontó, Detroit) és az Amerikai Magyar Baptista Szövetségen belül többféle tisztséget is betöltött.

Bógár József 1917. február 21-én Saskatchewanben (Kanada) született, Wellandban (Ontario) nevelkedett. (Édesapja alapította a Wellandi gyülekezetet.) Mivel a lelki munkára érzett elhívást, beiratkozott a Hamiltoni McMaster Egyetemre, ahol lelkipásztori diplomát szerzett - *Molnár Balázs* testvérrrel együtt. Már tanulmányi ideje alatt lelkipásztori szolgálatot végzett Wellandon, majd Torontóban. Lelkipásztorrá a Torontói Gyülekezetben avatták fel 1949-ben. Két évvel később a Detroiti Gyülekezet lelkipásztora lett.

Szolgálata új missziómezőre vitte őt 1958-ban, amikor elfogadta egy amerikai gyülekezet, a Southgate-i (Detroit area) Bethel Baptist Church meghívását. Az ottani 13 évi szolgálat után az ABC egyik idősek számára készült otthona vezetését vállalta el (Detroit Baptist Manor).

Kapcsolata a magyar misszióval megmaradt, a 80-as évek végén például a szövetség Misszió Bizottságát ő vezette.

Szeretettel gondolunk rá, emlékét megőrizzük. Urunk vigasztalja feleségét, Bógár Olga testvérmőt és gyermekeiket!

Herjeczki Géza

Néhány nappal halála előtt, a kórházi ágyon, amikor említettem, hogy imádkozunk érte a gyülekezetben, Bógár testvér ezt az éneket énekelte csendesesen, pontos szöveggel:

Imádkozzatok és buzgón kérjete.

*Bűnös voltunkért, Uram, ó, ne vess meg!
Tiszta szívet és Szentlelket adj nekünk,
Hallgass meg Fiaid nevében, ha kérünk!*

JESUS LOVES ME

*Jesus loves me this I know,
Though my hair is white as snow.
Though my sight is growing dim,
Still He bids me trust in Him.*

*Though my steps are oh, so slow,
With my hand in His I'll go.
On through life let come what may,
He'll be there to lead the way.*

*When the nights are dark and long,
In my heart He puts a song,
Telling me in words so clear,
'Have no fear for I am near'.*

*When my work on earth is done,
And life's victories have been won,
He will take me home above,
To learn the fullness of His love.*

Genelle Guzman csodálatos megmentése

A 2001. szeptember 11-i New-York-i Világ Kereskedelmi Központ elleni terror támadás második évfordulóján közöljük ezt a cikket, melyben Genelle Guzman, akit 27 órával az épület összeomlása után mentettek ki a romok alól, maga mondja el csodálatos szabadulása történetét.

Barátnőmmel, Rose-zal a hétvégéről beszélgettünk, ahogy a Világ Kereskedelmi Központ első toronyépülete 64. emeletén dolgozni kezdtünk. 31 évesek voltunk.

Trinidadban, Dél Amerikában nőttem fel. Jobb élet céljából és hogy a szerettemnek anyagilag segíthessek, New York-ba költöztem. A régimódi életmódomat Trinidadban hagytam. Istenben csak azért hittem, hogy anyámnak örömet szerezsek. De amikor 1999-ben anyám meghalt, azon gondolkodtam, hogy hol volt akkor az Isten. Istent sosem láttam és meg se tudtam érinteni. Hiányzott az életemből. Azonban ennek meg kellett váloznia.

Ahogy beszélgettünk, hirtelen egy hatalmas robbanást hallottunk fölöttünk. Az egész felhőkarcoló nagyon megrengett. Földrengés volt? - kérdeztük. Az ablakhoz rohantunk és hivatalos iratokat és mindenféle törmelékeket láttunk lefelé zuhanni. A hangszórón arra szólítottak fel, hogy maradjunk a helyünkön és ne essünk pánikba. De a felszólítást a legtöbben figyelmen kívül hagyták és a liftek felé rohantak, hogy az épületből minél előbb kijussanak. Pillanatok alatt üres lett az iroda, kivéve 15 férfit és nőt, akik a felszólításnak engedelmeskedtünk. Menekülés helyett a TV köré gyűltünk és alig tudtuk elhinni, amit ott láttunk. Vastag fekete füst áramlott az épületünk tetejéről. A hírekben azt mondták, hogy: "Terrorista támadás" történt. Amikor a völégényemet felhívtam, azt mondta, hogy amilyen gyorsan csak tudok rohanjak ki az épületből. De akkor már késő volt. A liftek nem működtek.

A második robbanás a másik toronyépületet érte. Ekkor már mind a 15-en a lépcsőhöz szaladtunk. Rosa megragadta a kezem és azt mondta: "Genelle, nem gondolom, hogy innen kikerülünk." Rosa nagyon megvolt rémülve. "Remélem sikerülni fog," válaszoltam, de a bensőmben nem voltam nyugodt. A lépcső tele volt rohanó emberekkel. Miközben az emberek lefelé menekültek, a tűzoltók fölfelé próbáltak menni. ...

Akkor még egy robbanás történt, ami hátralökött. Egy egyre jobban erősödő zajt hallottunk, ami után minden elsötétült. A lépcsőház ráncsakadt. A por mindent elborított. Rosa kűszködött, azután felállt. Én is fel akartam állni, de valami úgy megütötte a hátamat, hogy az arcomra estem.

Hirtelen egy fülsüketítő zajt hallottunk, ami egy rémisztő csenddel fejeződött be. Ekkor még mindig arccal a földön feküdtem és úgy éreztem, mintha

az egész épület rámesett volna. A lélegzetest hallottam, amiről tudtam, hogy életben vagyok. Mások is életben vannak? - tűnődtem. Felkiáltottam: "Halló Rosa! Hallja valaki a hangom?" Senki se válaszolt. Végül a közelben egy férfi hangját hallottam, aki alig hallható hangon ezt kiáltotta: "Segítség! Segítség!" Azután csend lett és a hangot többé nem hallottam.

"Próbálj felállni" - mondtam magamnak. "Meghalsz, ha így maradsz." De meg se tudtam mozdulni. A fejem két oszlop közé volt beszorítva, a lábam a kötőrmelékekbe volt temetve. Meddig tudok így életben maradni?

Egy óra elteltével pánikba estem. "Ki kell szabadulnom!" gondoltam. A fájdalom ellenére, megfeszítettem magam, elcsavartam a nyakam ahogy csak tudtam. Ekkor hallottam, ahogy a hajam a fejbőrömről leszakadt. A fejemet kiszabadítottam, de az erősen vérezni kezdett.

A sötétben összetört cementoszlopok és üvegszilánkok közé temetve azon gondolkodtam, hogy most kint mi történik. Jön a segítség? Az egész New Yorkot bombatalát érte? Vagy az egész országot megtámadták? ... A helyzet teljesen reménytelen volt. A bensőmben az anyám hiányzott. Ő megvigasztalt volna. Mit tett volna? Határozottan imádkozott volna, nem utolsó megoldásként, hanem az lett volna az első teendője. Ekkor behunytam a szemem és a figyelmemet erősen az imámra összpontosítottam. "Uram, tudom, hogy hallasz. Nem mindig beléd vettem a bizalmamat. Sőt sokszor téged okoltalak. De most kérlek, segíts rajtam."

Amikor befejeztem az imádságom és kinyitottam a szemem, észrevettem, hogy a toronyépület összeomlása miatt elkezdett por végülis leülepedett. Egy kis fénysugár jutott be a körülöttem levő romok közé. Fent valahol már nappal volt. De semmilyen hangot se hallottam. Semmi jel sem utalt rá, hogy a romok felett bárki is lenne. Az egész épület összeomlott? Nem tudtam elképzelni, hogy fent milyen látvány fogadna, vagy hogy tudnának engem megtalálni.

A kis fénysugár hamar eloszlott és újra sötét lett. "Uram," imádkoztam újból. "Jöjj közel! Légy mellettem!" Úgy beszéltem Istenhez, ahogy az anyám beszélne hozzám.... És akkor végre elaludtam!

Idővel a gyenge fénysugár visszatért, ami azt jelentette hogy reggel van. A jobb lábamat már nem éreztem. Étél és víz nélkül nem sokáig maradnék itt életben.

"Uram" imádkoztam újból "lehet, hogy nem kerülök ki innen. Csoda nélkül nem. De megtaláltalak és ez az egyetlen csoda, ami számít. Legyen meg a te akaratod." Abban a percben valami zajt hallottam. "Halló!" kiáltottam. A hangom a por és a víz hiánya miatt olyan rekedt volt, hogy magam sem ismertem fel. "Halló!" kiáltotta vissza egy hang. Van valaki ott lent?

Ekkor több hangot hallottam... "Levígíto" mondta valaki. "Látja a fényt?" Úgy hangzott, mintha az illető felettem lett volna, viszont továbbra is csak azt a kis fénysugarat láttam, ami olyan hosszú ideig velem volt. Erre kinyújtottam a kezem és azt kiáltottam: "Nem látom a fényt, de maga látja a kezem?" "Nem" - hangzott a válasz.

Még egyszer kinyújtottam a kezem a fénysugárba és akkor Istenhez könyörögtem. Ahogy nyújtózkodtam azt éreztem, hogy egy kéz erősen megragadta a kezem és egy férfi hang biztatólag ezt mondta: "Ne aggódj. A nevem Paul. Csak tarts ki. Ki fognak menteni." Paul tovább beszélt hozzám, ahogy a mentőosztag tervszerűen a roncsokon áttört. Minden percben a félelem, mint a hullámverés haladt át rajtam. Úgy éreztem, hogy összeroskadok. De minden alkalommal Paul megszorította a kezem és a békém visszatért. A jobb lábomra zuhant romhalmazokat kiásták, azután lemásztak és addig erőlködtek, míg végre kiszabadítottak, hordágyra tettek. A pusztítás egy hihetetlen rakásán és egy valóban örömteli tömegben, a mentő osztag megdőbbsent csoportján keresztül vittek el. A nagy zavarban Pault elveszítettem. 27 óra telt el azóta, amióta a toronyépület összedőlt. Akkor még nem tudták, hogy én leszek az utolsó, akit élve kiszabadítottak.

Hetekig a kórházban voltam. Roger, a völégényem és a húgaim állandóan látogattak. Az egész idő alatt egy dolog foglalkoztatta az elmémet. A szükség idején kinyújtottam a kezem Istenhez, amit Ő megragadott! Tudatában voltam Isten láthatatlan jelenlétének. Ő meg elküldte a mentőosztag egyik tagját, aki biztatott és megfogta a kezem.

Tudom, Rosával és a többiekkel együtt meghalhattam volna, de hálát adok Paulért és a mentőosztag többi tagjaiért, akik segítségével életben maradtam.

Amikor újságírók interjút készítettek velem, bemutatottak a mentőosztag tagjainak is, akik kiszabadítottak. Megköszöntem a segítségüket és természetesen Paullal is akartam találkozni. Paul nem volt ott. Amikor megkérdeztem őket, hogy Paul miért nem jött el, akkor zavarban voltak. Kijelentették, hogy a mentő osztagukban senkit sem hívnak Paulnak.

Négy műtét után a kórházból kikerültem. Később otthon egy barátnőmmel a történeteket átbeszéltem. Megkérdeztem,

EGYÜTTMŰKÖDÉS (5)

Róma 8:26-27*

Dr. Udvarnoki Béla

Az imában való gyarlóságunknak

van olyan jele is, amire a Szentírás nem mutat, de krisztusi gondolkodásunk rávilágít. A gyarlóság egyike az, amikor a gyülekezeti élet gyakorlata szerint azt hisszük, hogy hivatalos egyházi személyek imája hathatósabb, mint az ún. laikusoké. []

Egy másik imagyarlóságunk jelentkezik abban az ártatlanságnak tűnő ki nem mondott véleményünkben, hogy az ima erejét és hatását a szavak szépségével mérjük. Ha az elhangzott ima ránk hatott, akkor az imát szépnek és jónak tartjuk. Ezekre az imákra mondják, hogy "megható" és "megrázó" volt. Egyben elismerik az imahallgatók, hogy az ima csak az emberekre hatotta és rázza meg. Nem céltévesztett imák ezek? []

A Lélek segíti erőtlenségünket s ezért a legerőtlenebbnek látszó testvér, a legegyszerűbb mondataival Isten színe előtt többet jelent, mint bármely bősavú, szép beszédű atyafi, laikus, vagy lelkész.

A Lélek segítségével megmutatkozik gyakorlati módon, látható, megfigyelhető tettekben. Rávezet a megoldásokra s ezekben a megoldásokban ismét felhasználja az ún. erőtlenekeket, hogy a mennyei, felsőbbes erő megmutatkozzék. Ezt "szusztrálja a következő példa. Ebben a történetben" én is szerepet játszottam.

A második világháború kezdetén, a negyvenes évek elején egyik észak-magyarországi fiatal baptista lelkipásztor testvért a helybeli Levente oktató feljeltette azon a címen, hogy a Leventék hazafias kiképzését akadályozza. A tényállás az volt, hogy a prédikátor testvérünk, hivatásához hűen kifogásolta, hogy a Levente oktatás vasárnaponként az istentiszteleti órákban történik s ezzel a fiatalokat akadályozzák a

templomba járásban. Nem helyeselte az ifjú lelkipásztor azt, hogy a fiatalok a gyakorlatozás helyére való kivonulások közben dalolnak és a dalok szövegébe az oktató tudtával trágár szavakat helyettesítenek. Háborús időkben a bíróság vigyázott a háborús erőfeszítések épségére, s akire ráfoghatták, vagy rábizonyult a "hazafiatlannak" ítélt magatartás, azt szigorúan büntették.

Egy budapesti baptista lelkipásztor testvéremmel jelen voltam a törvényszéki tárgyaláson. A vád alatt levő prédikátort a bíróság bűnösnek találta. Formailag tényleg bűnös volt. Ellenezte a Levente-oktatási időt és kifogásolta az erkölcstelen dalolást. A bíróság egy internáló tábori fogságra ítélte. Fellebbezés ebben az ügyben nem lehetett.

Ezért az ügyért sokszor, sokan imádkoztak s a Lélek maga leszállt és kisegítette erőtlenségünket. A Kúria (legfelsőbb bíróság) elnökénél szolgált egyik unokahúgom. Hívó, eszes, szorgalmas volt az én húgom, s a Kúria elnökének, Magyarország legfelsőbb bírójának az otthonában családtagként kezelték. A Lélek irányított. Megkértem a húgomat, hogy eszközöljön ki részemre gazdájánál kihallgatást. Pár nap múlva jött az értesítés, hogy a Kúria elnöke fogad. Abban az időben olyan ügyben hivatalos úton nem lehetett volna a Kúria elnökével "mágn tárgyalást" kezdeni. Engem azonban minden hivatalos út és mód félretevésével fogadott.

Tíz perc alatt elmondtam az esetet és a kérelmet a fiatal prédikátor érdekében. A főbíró látta, hogy a kérdésnek van egy formai és egy vallásérkölesi része. Azt a megjegyzést tette, hogy ez egy jogerős bírói ítélet s ő ebbe az ügybe úgy szólhat bele, ha hivatalos úton eléje kerül (azaz, ha az alsó bíróság felterjeszti, amiről szó sem lehetett). De hozzátette a megjegyzéshez azt, hogy nem hivatalosan be fog tekinteni ebbe az ügybe. Mindez tíz percig tartott. Azután elhalmozott kérdésekkel: kik a baptisták, mit tanítanak? Ezzel alkalmat nyertem, hogy baptista missziókról vázlatos beszámolót tartsak.

Két héten belül jött a hír, hogy az internáló táborba zárt testvéremet kiengedték, hazamehetett és azzal a hivatalos követelménnyel, hogy bizonyos időközönként a helyi hatóságnál jelentkeznie, lelkészi szolgálatát is végezheti.

A siriabeli Naámán feleségének a szolgálóleánya esete megismétlődött (2Királyok 5). A Lélek megint egy erőtlén leánykát használt fel arra, hogy a hatalmasok szívére megfordítsa, és hogy az Úr szolgáját kiszabadítsa. A Lélek ebben az esetben nem az imában segített, hanem az ima alapján cselekvőleg avatkozott a szabadítás munkájába.

Az együttműködésnek a legjobb példáját abban a kifejezésben látjuk, hogy "segítségére van."

Az olvasókat a "segítségére van" kifejezésnek a görög nyelvben használt szavának az idézésével fogom fárasztani. A fáradságért ezen görög szó tartalomdús jelentőségének a megértése bőségesen kárpótol. A görög összetett szó: *szunanti-lambanetai*. Részre bontva a következőképpen hangzik: *szun* - val, *vel*, *anti* -

szemben, *lambanetai* - emel, tart. Magyarául: *velünk szemben emel*.

Ebben a szóban egy tartalmas képet látunk. Használjuk tehetségünket s képzeljük el. Előttünk fekszik egy nehéz darab fa. Egymagunk nem bírjuk felemelni, de ott áll valaki a fadarab másik végén, velünk szemben és segít. Ketten, együtt felemeljük a nehéz fadarabot. Az a "másik", aki segít, a Lélek.

A kép tanítása ez: a Lélek nélkül semmit sem tehetünk s a Lélek nélkülünk, helyettünk nem fogja a munkát végezni. Biztató, bátorító, gyönyörű kép ez: a Lélek segítségére van a mi erőtlenségünknek.

A Lélek tesz még egy szent szolgálatot

"Együtt esedezik a szentekért" (27v).

A Léleknek ez a működése figyelmeztet az együttes imádkozás hasznára és áldására. Van magányos, titkos könyörgés és van együttes ima. Az újszövetségi Szentírásban mind a kétféle imára találunk buzdítást. Az Úr Jézus a Hegyibeszédben így tanít: "Te pedig amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyáddal" (Máté 6:6). Jakab apostol azt ajánlja, hogy a betegért imádkozzanak a vének. Krisztus jeruzsálemi követői együtt voltak és *könyörögtek* amíg Péter a börtönben volt (Csel 12:12). Az egyéni könyörgésben az ember közösségbe lép Istennel, kitarja szívét és Isten a kitárt szívébe küldi választást és bátorítását.

Az együttes imádkozásban van buzdítás és lelki épülés. A Lélek a *szentekért* imádkozik, *érettünk* esedezik. Ha követjük a Lélek példáját, akkor mi is megtanulunk egymásért imádkozni. Az egymásért való ima a testvéri együttműködés próba köve. Az egymásért való ima felöleli az ima teljes tartalmát. Nem csak könyörgünk, hanem hálát is adunk egymásért. Egyoldalú ima az, amikor csak a bajban levő testvéreinkért száll esedező szavunk az Úrhoz. Az ima teljessége megkívánja, hogy a bajtól, szenvedéstől és betegségtől mentes testvéreinkért adjunk örömmel hálát az Úrnak.

Vigyázzunk, hogy testvéreink értünk való hálaadása elé ne vessünk gátat. A krisztusi ember próbája a gyülekezeti közösségben van. Két oldala van ennek a próbának. Az egyik a *szeretet*, a másik a *szeretetre méltóság*. Mindkettő tölem indul ki. *Könnyítsük meg testvéreinknek, hogy minket szerethessenek*. Ne tegyük próbára lelki felebarátainkat, hogy úgy szeressenek, ahogy vagyunk.

A lelki családban az együttműködést a testvéri szeretet alapján végzik a család tagjai.

Dr. Udvarnoki Béla, *Hiszek Uram*, Magyar Baptista Irodalmi Kiadó, 1977. (Isten családja, A Róma 8 elemzése. Ötödik részlet. 78kk oldal. Folytatjuk.)

mi volt a véleménye Paulról, aki megragadta a kezem és biztatott, hogy kifognak szabadítani. Talán álmodtam? "Genelle, tényleg azt gondolod, hogy az álom volt?" - kérdezte a barátnóm. Tudtam, hogy nem álom volt, mert a kezem erősen megragadta. Ez Isten keze volt. Megérintette az életemet! Szeptember 11 óta a kéz érintésének emléke állandóan velem maradt!

Később Genelle a szavát betartotta és ezt mondta: "Megígértem Istennek, hogy követni fogom és neki szentelem az életemet!" Igéretét betartva hitének vallomására bementkezett. Genellenek csak a testén vannak sebek, de nem zúnik meg Istennek hálát adni. 2002 júliusában Rogerrel megházasodott.

Fordította: Steiner József, elhangzott a TWR magyar adásán.

(****2 copies)

HUNGARIAN BAPT. HISTORY ROOM
1173 SCYPHER ST. N.E.
PALM BAY, FL 32905

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

Vasárnapi Iskola

2003. október 5.

ÉLJ FEDDHESETLENÜL

5Móz 18:9-14

Az özönvíz után az emberek elidegenedtek az egész földön, és sokan elvesztették az igaz Isten ismeretét, mert a bűnnek szolgáltak. Ennek a világnak számos helyén fejlődött ki fokozatosan a bálványimádás, ami nem más, mint démoni vallás. Ma is az emberek jelentős része ilyen démoni vallásoknak hódol, sőt szemmel láthatóan egyre többen adják át magukat különböző okkult áramlatoknak. Isten szigorúan tiltja az okkultizmus minden formáját. Ezért parancsolta meg Izráelnek, hogy az ígéret földjének valamennyi népét irtsa ki, és rombolja le azok valamennyi oltárát, bálványképeit. Jó tanulság ez nekünk, mai embereknek, hiszen látjuk, mennyire teret nyer ez az utálatosság körülöttünk, és a hívők közül is sokakat rávesz, hogy kapcsolatba lépjenek vele.

Intő figyelmeztetés (18:9)

Miért jó az, ha a hívő felkészül azoknak a kísértéseknek a kivédésére, amelyekre előre számíthat? Milyen ígék bátorítanak arra, hogy vigyázz lelki tisztaságodra?

Kerülendő cselekedetek (10-12, 14)

Az említett gonosz gyakorlatok közül melyek veszélyeztetnek téged is? Mit teszel, amikor közvetlen közelről kell szembenézned velük?

Isten előtti feddhetetlenség (18:13)

Milyen érzés, amikor feddhetetlen a szíved az Úr előtt? Mit teszel, amikor valami beszennyezi a lelkiismereted, és meg szeretnél tisztulni bűneidtől?

Aranymondás: 5Móz 18:13

október 12.

BIZTONSÁGOS OLTALOM

5Móz 19:1-13

“Istennek minden szava szízigaz, pajzsa ő a hozzá menekülőknek” - írta bölcs Salamon a Példabeszédek könyvében (Péld 30:5) Szavai nagy igazságot jelentenek ki a Mindenhatóról. Oltalmat

nyújtó tulajdonsága mintha eltörpülne szentsége, szeretete és örökkévalósága mellett, amit gyakran hangoztatunk. Biztonságot adó oltalmáról, védelmező jellemvonásáról viszonylag ritkán esik szó, mégis naponta élvezzük. Vessünk most egy hosszabb pillantást Isten biztonságot nyújtó, oltalmazó vonására Mózesnek a menedékvárosokról szóló leírása fényében.

Könnyen elérhető oltalom (1-3)

Igénybe vett-e már Isten könnyen elérhető oltalmát? Mikor és hogyan menekültél hozzá, hogy életben maradj?

A biztos oltalom feltétele (4-7)

Meg vagy váltva, és tudod is ezt? Milyen igeversek erősítik megváltásod bizonyosságát? Miért érezheted magad mindig biztonságban Isten oltalmában?

A biztonság további feltételei (8-10)

Mennyiben sikerült eleget tenned a fölsorolt feltételeknek ebben a hónapban: Miért nagyobb a biztonságérzeted, amikor engedelmes vagy Istennek?

Érvénytelen oltalom (11-13)

Emlékezz vissza a legutóbbi alkalomra, amikor kikerültél Isten biztonságos oltalma alól! Mi okozta ezt? Hogyan jutottál vissza?

Aranymondás: Zsolt 18:2

október 19.

Tartsd tiszteletben embertársad tulajdonát!

5Móz 23:19-20, 24-25; 24:10-15;
25:13-16

Az emberi kapcsolatok egyik fő eleme a tisztelet. Mindenekelőtt Istennek tartozunk tisztelettel, de ez nem zárja ki az emberek iránti tiszteletet, sőt, kiemeli a fontosságát. A kölcsönös tiszteletadásban elismerjük egymás értékét, tekintélyét, illetlősen bánunk embertársainkkal, és vigyázunk, nehogy megsértjük a tisztelt személyt. A tiszteletteljes magatartás építően hat a kapcsolatokra, a tiszteletlenség rombol. Amennyiben egészséges kapcsolatokra vágyunk, meg kell tanulnunk tiszteletben tartani egymást, sőt egymás tulajdonát is.

A kamat felszámolása (19-20)

A szegény embert olykor még a hívőnek is nehezére esik tisztelni. Hogyan fejezheted ki szegényebb testvéreid iránti tiszteleted?

Más mezejének a termése (24-25)

Említs különböző lehetőségeket, amelyek folytán hozzájárulhatsz a szegény, éhező keresztyének szükségének betöltéséhez.

Zálog elvétele (24:10-15)

Milyen helyzetek adódhatnak ma, amelyekben bemutatathatjuk hittestvéreink és személyes értékeik iránti tiszteletünket.

A munkások kifizetése (24:14-15)

Miért kísértheti meg a hívő munkaadót is a bérek ideiglenes visszatartásának gondolata? Miért alkalmazható ma is az Úr erre vonatkozó, Izráelnek adott rendelkezése?

Helyes súlymértékek (25:13-16)

Milyen élethelyzetekben lehet kísértés a kettős "súlymérték" használata? Miért fontos, hogy becsületességünkkel is megtiszteljuk embertársainkat?

Aranymondás: Mt 7:12

október 26.

Az új termés bemutatása

5Móz 28:1-15

Embernek lenni annyi, mint mindenben Istentől függni. Egyesek elismerik ezt, mások tagadják, de mindez semmit sem változtat a helyzeten. Amik vagyunk és amivel rendelkezünk Isten kegyelmének köszönhető. Ezért életünk minden napján hálaadással tartozunk neki.

Izráel fiai is nagyon sok formában tapasztalták Isten jóságát, gondviselő szeretetét. Egyik legcsodálatosabb élményük az Egyiptomból való megszabadulás és a Kánaán földjére történő bevonulás volt. Mai iget tanulmányunkban arról lesz szó, hogyan kellett kifejezniük köszönetüket az Úrnak mindazért, amit véghezvitt értük, hogy az ígéret földjén lakhassanak.

Az első termés felajánlása (1-4)

Milyen gyümölcsök tanúskodnak az életedben arról, hogy Isten országához tartozol?

Isten elismerést érdemlő cselekedetei (5-11)

Sorolj fel minél többet Isten elismerést érdemlő cselekedeteiből, amelyeket életedben tett! Szánj most néhány percet arra, hogy megköszönd neki mindezt, és imádd őt csodás tetteiért!

Új föld, új életforma (12-15)

Milyen gyakorlati tettek mutatják életedben azt, hogy Isten országához tartozol? Hogyan vigyázol arra, hogy tiszta, szent, Istennek tetsző legyen az életed?

Aranymondás: Mal 3:10

Új forrásból merítettük e hónapban a vasárnapi iskolai anyagot. Az ITM által összeállított és magyar nyelvre és helyzetre alkalmazott, Magyarországon és Romániában egyaránt használt vasárnapi iskolai sorozatból, *Giorgio Adrian* felelős kiadó szíves engedélyével. Észrevételeiket szívesen veszi és várja a szerk.